

СТРАЖА

ЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Неплаћена се гласа на ари
лају. — Рукопис се не
враћају.

Имења, рукописе, новац и
сво остало што се односи
на лист, слаће власнику
листа.

Ултиматум Италији

Пред раскидом Тројног Савеза

БУКУРЕШТ, 28. априла. (Спец. извештај). — У овдашњим политичким круговима говори се да је шеф владе Братијано добио поверљиву вест од румунског посланика на талијанском двору, да је кнез Било, немачки посланик предао 26. ов. мес. председнику владе Саландри ултиматум, којим Немачка тражи од Италије, да испуни савезничке обавезе у погледу одужења савезничког и да ступи у акцију против Споразума! У противном Немачка и Аустрија сматраће Италију као свога непријатеља.

Пред упадом аустро-арнаута-бузара

— У Арбанији врши — Истовремени напад. — Артилерија и коњица. — (Спец. извештај)

СОЛУН, 28. априла
Арнаутске вође, који су пре неколико дана преговарали у Скадру са познатим Кери Саути, размислили су по целој Арбанији и врбују Арбанасе за нов упад у Србију. Многа немачки и аустријски официри који се налазе у Арбанији, а који су се недавно искрцали у Арбанији, снабдевају Арбанасе новцем и муницијом. У Арбанији врши и према вестима из поузданог извора напад Арбанаса на нашу територију има да се изврши у првој половини маја месеца.

Истовремено чине се припреме и на бугарској страни где се налази чак и коњица са артиљеријом. Сантјаго.

Србија и Италија

Разговор са угледним радикалским политичарем

НИШ, 25. априла
— Ви желите знати какви су односи данас између Србије и Италије? питао ме је угледни радикални политичар, кад је чуо моје питање. — Односи су добри. Истина није интимна али су добри. Србија и Италија налазе се на једној тачки, која их не раздваја, нити између њих постоје какву брану. Ти односи могли би бити и много бољи. Што то нису, није кривица до Србије, јер је она увек имала лепих осећања и поштовања према Италији.

Када би се са италијанског званичног места умела Србија да посматра, видело би се шта је Србија, и колико пажње треба према њој имати.

— Због чега Ви мислите да би односи између Србије и Италије могли бити и много бољи?

— Ја сам политичар; припадам радикалној стран-

ки — требао би, према томе, да будем што уздржљивији у исказивању мишљења о овоме о чему смо почели. Ала, ја, ипак, хоћу да Вам кажем: да Вам изнесем истину желећи да се она правично прима и да припоможе у поправљању свега оног што је изазвало једну сурову и оштру ноту.

Вам као публицисти познато је да се сада хоће да из неутралне укочености извуку извесне европске земље, а у првом реду Италија.

Она изражава пристанак, или условља је констатација не у Малој Азији, него у Далмацији! Она тражи Далмацију, што већи њен део, што више од те српске земље!

Ми, наравно, да овај захтев нисмо могли да примимо равнодушно, као што ни сада нисмо равнодушни. Ми смо негодовали, а у исто време изражавали наду да Италија неће тражити

од Српске Далмације ништа! Листови, нарочито италијански, потврдили су нам да Италија и даље тражи од наше Далмације: тражи фунту, много фунти; тражи њено приморје, њене луке!

Посматрајте, студирајте то тражење па ће Вам одмак бити јасно због чега је између Србије и Италије дошло до приличног хлађења!...

— Сматрате ли Ви да се то неће поправити?

— „Моје је јако уверење, да ће Италија увидети да пут, којим је сад пошла

није погодан, и да ће га напустити. Ова, уверен сам, зна да ће Србија после данашњег рата бити јачи потрошач индустријских артикала. Аустрије неће бити, и да ће она моћи да добро нађи и да у нама има добре купце. Италија зна да Срби умеју добро добрим да врате; Италија зна да ће одузимање ма кога дела Далмације изазвати у нама

дубок бол, па ће се чувати да тај бол код нас не буде што дубљи!...

— Ви, како мени изгледа, не верујете да је ствар са Далмацијом саршена?

— Не верујем. И руска и француска штампа, говорећи о овоме питању, тврде, да оно није свршено, и да његов свршетак неће бити по нас неповољан! То исто нашао сам и у једним италијанским новинама. Ове вести, поред осталог, јесу они сведоци, који ме умрују и дају наде да ће пријатељство између Србије и Италије бити још чвршће, и да се неће на за тренутак прекинути. Италија је свечано и јавно проklamовала п. иницијал народности на основу њега је она из-

вршила своје национално уједињење. Ви ћете, може бити поставити питање: зар би таква држава могла да смета другој, која хоће, на основу истог принципа, да изврши своје уједињење? Зар би могла таква држава некој другој да отима њено? Ви, знам шта би одговорила на то питање: Не. И ја то исто велом. То верујем да ће рећи и данашњи италијански државници, и да ће и својом сарадњом потпомоћи да и ми довршимо наше национално уједињење!

— Мислите ли да ће Италија ући у рат?

— „Ово питање још је магловито; још изгледа као нека врста свињска. Но, ја, ипак, верујем да ће се она решити. Италија се не може много устезати; она мора извадити мач из корица. Користи које очекује у Малој Азији може добити само ратном сарадњом уз силе Тројног Споразума.“
Војислав М. Росић

Анкетни одбор

Конституисање анкетног одбора народних посланика. (Спец. извештај)

НИШ, 28. април
Јуче се конституисао шири анкетни одбор народних посланика. За председника одбора изабран је г. Настас Петровић, за потпредседника Иван Павић, а за секретара г. Светозар Ђорђевић. Олима по својој конституисању одбор је известио шефа владе, председника Народне Скупштине и све власти у земљи, молећи их, да објаве, да се сва сазнања по неспоразумима у последњим диференцијама упућују директно самом одбору, чије се канцеларије налазе у згради Народ. Скупштине!

У прво време у одбору ће десирати г. г. Чета Костић и Светозар Ђорђевић.
Јовановић

Америка и Немачка

ПАРИЗ, 27 април.

Америка влада је преко свога посланика у Немачкој послала берлинској влади ноту, којом тражи да јој накнади штета због потопљене Лузитаније.

Јапан и Кина

— Спец. извештај. —

СОЛУН, 28 април.

Из Париза јављају, да је влада Кине одговорила на ултиматум Јапана. Но како одговор није задовољно јапанску владу, то се у париским политичким круговима држи, да је конфликт између Јапана и Кине неизбежан.

Јапанска флота стоји већ под пуном паром и чека наредабу. Сантјаго.

Турска снага

— Спец. извештај —

Букурешт, 28 април.

Према приватним извештајима турске трупе на Галапољском Полуострву изnose 8 дивизија и три независна корпуса. Дивизијама и корпусима командују пруски официри.
Сантјаго.

Сандански је жив

— Спец. извештај. —

СОЛУН, 28 април.

Према сигурним вестима из Арбаније тамо се налази Јане Сандански, за кога је још једно да је погинуо на јату Неврокоп. Сандански

се налази међу арбанаским првацима са којима ради на упаду на нашу територију. Према свему томе изгледа да је смрт његова објављена од стране бугарских револуционара са извесним планом. Сантјаго

Са мора

ЛОНДОН, 27 април.

Адмиралитет јавља, да је један енглески торпилер напало на мину код енглеске обале и потонуо! Људство је спасено!

Кривојавићева војска

— Немци су ево да оти —

ПАРИЗ, 24 април.

По нарочитом овлашћењу Министарства Војног и у пратњи једног генералштабног официра обишло сам у аутомобилу бојиште на Марни прегледао сам целу област између Витри л'Франс и Бар-л'Дик и видео вароши и села које је поплавила војска немачког престолонаследника. Да опишем нека од ових места која имају нарочито трагичан изглед: Кирон са 7000 становника, Френкур са 400, Сермес 2800, Лукао 800, Сомеј 500, Ревини 200, Хелд ла Морвиј 800 и т. д. Сва су ова села, изузев Ревинија, потпуно разорана, и у тим је развалинама немогуће разазнати чак место на коме су биле куће. Забележио сам многа васалазја и от. мачдне престолонаследникових војника. Да поменем само два случаја у селу Сомеју. За време пљачкања Немци су заклали једну жену и четворо деце у подруму, јер се није дала силовати. Пошто је завршено пљачкање, један је официр из 510 пе-

шачког пруског пука, сам потпаљо звонару давши тиме знак својим војницима да попаде куће по селу. У Ревинију су Немци поплавили само домове у центру вароши, јер нису имали времена да западе све куће због наглог повраћања.

Жена управника поште ми прича, да су у њеној кући становали немачки официри. У трпезарији је нашла на столу своје златне тањире и разне друге предмете, слике, бело рубље ит.д., упаковане, јер их нису имали кад понети, што најбоље илуструје немачки пораз на Марни. Из свега што сам видео у овом крају могу се извести ови закључци: Престолонаследникова војска се нарочито одликовала рушењем вароши и села и тачно се по томе могу познати трагови пролаза ове војске. Рушење вароши и села је вршио не бомбардовањем већ палевањем. Чим би свршили пљачкање Немци су палили домове. Становништво из ових крајева почиње да се враћа и станује по баракама од дасака, које су хитно али добро направљене. Разговарао сам са многим пострадалим становницима и нико није очајавао што види своје огњиште у рушевинама. Они су спокójни и резигнирани и чине утак великих патриота која равнодушно носе своју судбину. Мржња против Немца и жеља да се дочека да испаштају за своје злочине једина су осећања која само могу да још више потјачају узајамне симпатије на солидарности које постоје између француског и српског народа.

ФЕЛТОН

Ва. Н. Јованов:

ГРЕХ И ЗЛОЧИН

Мрак је био влажан додирујући раскошна прозорска окна, али остављајући своје сићушне течне кристале да кливе низ стрмо, глатко стакло, он се увлачао сух и безмирисан у овај отмен салон. Развучене сенке граорасте зимске предвечи разливале су се по тамно обојеним зидовима, по пуним, свупоценим тепихима, између високих, плишаних завеса — и онда их је нестало. А несигуран мрак засићен отменом парфемом лежао је миран, без даха, без покрета.

— Ва сте узвишени у својој властитој уметности — ја Вам се давим; Ви сте немилосрдни у својој суровости — ја Вас обожавам. — Официр се виче према њој. — Јел'те да ме разумете? —

Валерија је ћутала. Она је седела на персиском отоману, официр на столицу у стилу Луја XIV. Врх његове цигарете засветлео ба се с часа на час у црвеном жару и онда је нешто влажно и млако миловало Валеријине образе; њене би се трепавице брже додиривале.

Кад је резервни доморански капетан био готов са својом тоалетом, он је изашао у предсобље у намери да иде у варош. — Београд је њему био стран. Валерија је седела у трпезарији — двокрална врата између ње и предсобље беху отворена — и пила чај са Вавом. Она га спази и из учтивости позва на чај. Официр је примио п. нуду и поздрављајући се с Вавом наглашавао је узнемиреност својих преморених жаваца и жељу за што скорјијим свршетком рата.

— Можда је постеља била неугодна? — додале Валерија.

— О, напротив, ја сам

се у њој врло пријатно осећао, али умор је био претеран, господична, до немогућности претеран. И један сан — официр сабра чело — није довољан дводневном надчовечанском напору. Ми смо били на фронту иза Ваљева. Одатле упућени у Београд. И сутра следује друга маршрута правац Крагујевац.

— Ето, видите, да је овај рат одвећ сварен! — Заиста овај је рат одвећ свиреп — и официр даде своје лицу озбиљну мину. Девојка га погледа изненађено, али не рече ништа.

Вава је после чаја отишла у своју собу да настави Ану Каренину. Официр је, вероватно из своје урођене етикеције, изразио жељу да га чује на виолини (Марушка му је већ причала, док је распремала постељу, како млади господин ванредно лепо свира на виолини). И он је, такође по неком правилу ети-

ције, обећао и отишао, осмехувајући се при поздраву.

Валерија и резервни доморански капетан седели су још мало за столом и онда га је она позвала у салон. Официр није помињао своју намеру да иде у варош.

Разговор је почео сликарском уметношћу — повод су биле две Рубенсове слике, затим је прешао на лепу књижевност, па са ње на нежну, пролетњу музику — како ју је Валерија навала — и онда нехотице на љубав. Официр се изненадио да лепа плавуша још није волеала. Валерија је слушала историју његовог прозаичног живота.

Он је покушавао да је увери, иако његова душа, душа једног дугог, рзгнобојног живота, нема у себи отиске поезије, да ипак зачала, док је распремала постељу, како млади господин ванредно лепо свира на виолини). И он је, такође по неком правилу ети-

ције, обећао и отишао, осмехувајући се при поздраву. Валерија и резервни доморански капетан седели су још мало за столом и онда га је она позвала у салон. Официр није помињао своју намеру да иде у варош.

Разговор је почео сликарском уметношћу — повод су биле две Рубенсове слике, затим је прешао на лепу књижевност, па са ње на нежну, пролетњу музику — како ју је Валерија навала — и онда нехотице на љубав. Официр се изненадио да лепа плавуша још није волеала. Валерија је слушала историју његовог прозаичног живота. Он је покушавао да је увери, иако његова душа, душа једног дугог, рзгнобојног живота, нема у себи отиске поезије, да ипак зачала, док је распремала постељу, како млади господин ванредно лепо свира на виолини). И он је, такође по неком правилу ети-

ције, обећао и отишао, осмехувајући се при поздраву. Валерија и резервни доморански капетан седели су још мало за столом и онда га је она позвала у салон. Официр није помињао своју намеру да иде у варош.

Разговор је почео сликарском уметношћу — повод су биле две Рубенсове слике, затим је прешао на лепу књижевност, па са ње на нежну, пролетњу музику — како ју је Валерија навала — и онда нехотице на љубав. Официр се изненадио да лепа плавуша још није волеала. Валерија је слушала историју његовог прозаичног живота. Он је покушавао да је увери, иако његова душа, душа једног дугог, рзгнобојног живота, нема у себи отиске поезије, да ипак зачала, док је распремала постељу, како млади господин ванредно лепо свира на виолини). И он је, такође по неком правилу ети-

— Хоћете ли да дозволите, господична, да наведем један отоман? На стој лица је мање угодна. — Девојка га није разумела. Можда само зато што јој је био одвратан.

— О, молим, молим, зашто не! — и она се примаче једном крају.

Он је сео близу ње и допустио да горња површина његове полузгрчене шаке додирне њену затегнуту сукињу. Затим наже главу ка њеном лицу, ослањајући се левом руком (она је седела десно од њега) на ниву отомана са њене стране; тиме је био обгрлио, једва приметно додарајући, њена приљубљена колена.

— Ви би сте волели да осетите љубав, љубав према једном човеку! Јел'те? — Ова га погледа изненађено, нешто мало уплашено и не рече му ништа.

— Зар не бих могао ја да будем тај човек, кога бисте Ви волела? А, лепојко моја? — Он привуче

ИЗ УЧИВАЊИШТИ

Како је у Петровцу

Како је у другим местима не знам, али код нас у млавском Петровцу, дара је превршила меру. Скупоба и зеленашљук толико су отели маха да нам просто не дају живети. Тако шећер, ми данас плаћамо по 3 динара килограм, со по 1 дин. (то ваља услед тога што га монопол продаје) један парци пела који смо пређе плаћали 20 динара, данас стаје 32 па и аише, један пар бонова 10 дин. а наплавци са јоновима 20 дин. Е па да ли се код овако високих цена може живети. Брашна и осталих намирница и немамо. а оно што има, то је тако страховито скупо, да нећу ни да вам пишем, бојим се нећете ми веровати. Но поред скупоће нас тамане још и зеленаши, ми остављени њима на милост и немилост задужујемо се, да би могли одржати душу!

Аман владо, аман скупштини помози нас.

СВЕТИСЛАВ ПЕТРОВИЋ

— Сершени Ђак Трг, Академије. — Ревери, поручник. — Алутант I бат. VI прекобројног пука. —

Борећи се за националну идју — Велику и Срећну Србију, приложио је на национални жртвеник свој младањан живот Светислав Света Петровић. Далеко од својих милих и драгих, далеко од познаника и пријатеља пао је 13 апр. у Грабовици на домак плавог Дунава, погођен непријатељским зрном. Колико је био вољен и поштован од својих ратних другова, са којима је прошао кроз три рата, најбоље се види из говора који је на гробу појоњиковом одржао његов ратни друг и пријатељ Божићар Голубовић, поручник. Говор гласи:

Г. официри и војници!
Нисмо могли проћи кроз ово место а да не свратимо на гроб нашега и нашега ратног друга и старешине, који је у три рата — турском, бугарском и сада аустрискком — претурео све ратне тегобе и штрапаце а судбина му ето поделила да овде своје кости остави онда када смо се најмање томе надали не дочекавши да види остварење Велике Србије, за коју је као што видимо и живот положио.

Није потребно овде списати колико је био добар и као друг и као старешина — официр, јер ви сви то добро знате. Сигуран сам да међу Вама нема ни једног кога је он увредио.

Његова смрт велики је губитак не само за његову ожалашћену мајку, браћу и сестре, за наш батаљон и наш пук, него је губитак за нашу отаџбину, јер је своје колено уз њено и узео јој руку. Девчица је истрже и хтеде да усване, али је гадни човек обухвати обема рукама под мишице, пребаци леву ногу преко њених бутина и онда је при вуче уснама и поче да љуби. Девчица се отимала и онда цикнула. Звер јој при тиште јечу шаку на усне и уз припомоћ друге руке обори је на плишан отоман.

Страх је био изненадан и силан: њени су покрети маласали и лепа плывуша са лицем сада без капи крви лежала је мирно, гледајући својим плавим, плавим као затворен смарагд, али сада безизразним очима, над којима нису дрхтали трепавице — у нешто неодредено И затим се нешто белило на предњем делу њене прне свилене блузе (и она је и мала црну блузу), па је онда ова цела била бела... и по сле опет све црно... Али пригушен јецај једног милединог женског гласа није изчававао у мраку: њега у опште није било.

— Вела.. Вела — глас госпође Новаковићке чуо се у предобљу.

Резервни дом бравски капетан скочи са непомичног девојчиног тела и зашпавајући своју блузу зверао је у разгачаним очима потешком мраку.

Врата се од салона отворише. Једна женска прилика у кратком сивкастом капуту са јаком и наруквима пама од астрхена, држећи у руци запаљену стеаринску свећу у луксузном бакреном свећњаку — уђе у собу.

Тајца.

Лица једног ч. века и једне жене б.ху укочена у једном изразу, беху бледа у једном тену.

— Борко Спрајлија!
— Херма Белик!

Човек је бацио поглед на полу-папу девојку. Неран црста светлост дрхтаја је на њој. Један страшни крик избезумљене жене. Свећа је пала на ивицу жа

она њему, као што горе каза, изгубила једног доброг и ваљавог официра, који су нам увек а нарочито сада у овим приликама тако потребни.

Звук пушка која ће сада одјекнути над његовим гробом однеће глас његовој милој мајци, браћи и сестрама и вереници а венац, ово мало уздарје његових ратних другова, који ево овде постављамо, казиваће бар за кратко време колико је био омиљен међу нама.

Војници, ред је да се овде при расстанку са гробом нашег омиљеног друга и нашег старешине опростимо са речима: Нека је слава јуначком поручнику — аћу танту нашег батаљона — Светиславу З. Петровићу а међу нама вечан спомен: Слава му!

ИЗ ПУБЛИКЕ

— Писмо г. Пере Крајиновића —

Читао сам у броју 109 нашег цењеног листа „Стража“ од 21 априла тек. год. изјаву г. Малава Вапе индустријалца ове. и г. Иије Ђ. Малкића трг. ове. (оба су чланови Месног Одбора за набавку жив. намирница.)

Иади тачности исте изјаве, и обавештења београдске публице, част ми је изјавити следеће:

Ни Месни Одбор, као и његова поменута два члана нису набавили ни у земљу увезли са стране, за све време овог рата ни за 5 пара робе, ма да су то могли па и данас још могу — јер нису војни обезвници и имају прече право на сва дозвољена средства, но што га имају трговца београдски.

Већином све животне намирнице су роба која се мора водом по неколико недеља превозити, и за који ниједно плывадбено друштво неће да гарантује т. ј. да робу прими под „осигурањем.“ У ово данашње време рата, то је за трговца опасност, и нико је не сме поручити, тим пре, што се роба мора у напред да плати у злату и што је цена некој роби одређена ценовником који је прописан овако од ока.

Да би горње наведе доказао наведи само један пример са артаклом из најблагжег суседства — „шећером.“

Шећера данас у Солуну има доста, а цена му је транзит 49.50 дин. од 100 кгр. Подвоз од Солуна до Београда 10 дин., државна трошари: а 30 дин., царина 40 дин., ношевина, калдрма, кантарина, и остале узгредне таксе општинске, 3 дин.,

свега 132.50 дин. у злату по 100 килогр. На ову суму треба додати још 40% ажије — и онда један килограм шећера стаје трговца 1.85½ пара. Можели га онда трговац продавати по 1.30 дин.

Кад би рачун друкчија био, без сумње да би поменутог господи само порушила и варош снабдела са шећером, а не да српска престоница очекује од Управе држ. Монопола, да јој ова набави шећер.

Само држава или Управа Монопола може набавити пошто неплаћа горњу таксу по закону цар. тарифе о увозу шећера. Па зато га и нема у довољној мери.

Да ми не би поштовани читаоци нашег цењеног листа замери и рекли, па лепо шећер је пре рата био по 1.10 дин. кило, како се онда могао по ту цену продавати.

На ову замерку имам да кажем ово:

Код нас је постојала фабрика шећера, која је имала концесију и само је држави плаћала 30 дин. у сребру, других ових такса није плаћала, била је ослобођена.

Нек ми Српска држава дозволи да ту суму и ја платим, нек ми даде вагоне, и ја се обавезујем да једну килу шећера продајем по 4½ гроша и да га имам свагда у довољној количини.

Према горе наведеном нека сами читаоци донесу своје решење, јесу ли криви трговци или је кривица до државе, а вза г. Уреднице благодарим на доброту, молећи вас да примате уверење о моме одличном поштовању.

Крајиновић, трг.

Дневне вести

Опанчарска афера
У јучерашњем броју пустили смо под горњим насловом изјаву г. Трифуна Радосављевића, познатог из прљаве афере са лиферијацијом спанака. Примећујући изјаву, ми смо изјавили, да ћемо се њоме позабавити. У сутрашњем броју донесемо по требне коментаре и примедбе.

Уред. „Стража“

Народна скупштина
Седнице Народне Скупштине одложене су до првог августа.

И наравно, г. г. посланици примаће за све то време дијурне, а сиротиња о Србији примаће и даље по 0.30 п. д. с главе на главу.

ниског халма, али се није угасила.

— То је моја књи.. То је наше дете.. наше дете.. — Глас једног човека постајао је пригушен. — И ја сам зликовац.. О, Боже, ја сам зликовац.. зли..ко..вац ха ха ха.. зли..ко..вац.. ха ха ха.. Vorwärts unsere Dragoner... Vorwärts ins Feuer.. Eljen Péter Király.

Пре подне 26. новембра 1914 године прочитана је наредба 32 регименти домобранаца, да је капетан Борислав Грахор због душевног растројства стављен у привремено недејство наредбом Главнокомандујућег.

— КРАЈ —

ДЕЧАКА ва продају новина потребни су штампарија С. Хоровица Цар Урошева улица бр. 5.

Г. Славо Грујић
Савоћ је допутовао из Ниша у Београд г. Славо Грујић, начелник Министарства Иностранних Дела.

Д-р Николај Велимировић
Из Ниша нам јављају, да је др Николај Веламировић, отпутовао преко Солуна за Лондон у специјалној мисији.

Санитетски материјал
У Ниш је стигла једна партија санитетског материјала, послата из Америке. Једна партија тога материјала, послаће се и у Београд за овдашње болнице.

„Српски Дан“
Г. Љуба Давидовић, Министар Просвете, одлучио је да се изда књига под насловом „Српски Дан“, у којој ће бити изнесено све оно што је у француској штампи објављено о српском дању и говори држави у француским школама о „Српском Дану“, који је приређен 13 марта о. г.

Да би књига била доступнија, унеће се и све оно што је писано у нашој штампи.

Пажња заинтересованим
Трговачка Комора извештава заинтересоване путнике, који желе путовати у Турску, да се морају снабдеи својим фотографијама да пасоше визирају у турском конзулату у Солуну или Софији, и да собом носе више од 10 турских лира, јер ће им се у Турској сав златан новац одузети.

„Зоб“ паре
Г. Бендион Були, банкар и народни посланик, приложио је на проглас Месног Одбора, 5000 динара за београдску сиротињу.

Хвала г. Булају. Само једно питање: Да ли је тај новац „поштено“ зарађен на лиферијацији зоби, опаначи или на ажији, која је захваљујући нашем Богу и јеревским свецима још 40%.

Из нових крајева
Г. Министар Унутраш. Дела, решио је, да се општине Маренска, Витошка, Бегнишка, Страговска, Дренова, Велико-Радобилска, Мрзел, Ореовичка, Сирковска, Росоманска и Уланска у срезу неготинском округу так

НАШЕ БОЈИШТЕ
За црногорском фронту
ЦЕТИЊЕ, 27 априла. — Непријатељ је 25 и 26 ов. м. нападао наше трупе на Шћепан-Пољу, али је одбијен. У току 26 априла вођена је артиљеријска борба код Горажде, али је наша артиљерија управо ујуткала непријатељску артиљерију.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ
У очи рата
— Критично стање —

БУКУРЕШТ, 28. априла
Овдашњи дипломатски кругови сазнају да су преговори између Италије и Аустро-Угарске у веома критичној фази. Прекид дипломатских односа очекује се сваког часа. У аустројским владајућим круговима придају огромну важност ултиматуму, који је Немачка упутила Италији.

Јон

вешком, одвоје од среза неготинског и брајују засебан срез, под називом срез „Кавадарски“ у истом округу, са седиштем њеске власти у Кавадарцима.

Одобрен рад
Државни Одбор за узбијање заразе одобрио је сем повлашћеном позоршту „Стерија“ и позоршту „Тоша Јовановић“ које је у Битољу, продужење прекинутог рада.

Гимназије у Новој Србији
Према наредби г. Министра Просвете све гимназије у Новој Србији, отпочеуле су понова свој прекинути рад.

За интениране грађане
Према одлуци г. Министра Грађевина, сви они интенирани аустро угарски грађани, који желе да се врате у своју отаџбину, а немају новаца за подвоз, имаће бесплатну возњу на нашим железницама.

Новац за заробљенике
Према извештају Црвеног Крста, аустројски заробљеници у Србији, примили су преко нашег Црвеног Крста, од својих породица и других личности преко пола милиона франка.

Преглед друмзв
Г. Министар Војни, наредио је свима дивизијским областима, да изврше преглед свих дружавних друмова у подручним областима.

Извршио самоубиство
Дописник из Ниша, јавља нам, да је Момчило Радовановић, ђак VI раз. гим. син Светогора Радвановића, професора Универзитета извршио јуче самоубиство, испаливши на себе два револверска метка.

Од Управе Водовода
Пошто је врло велики број грађана изостао са плаћањем водоводне и канализационе таксе, како за ову тако и за прешлу па чак и за предпрошлу годину, те је тиме приход од водоводне и канализационе таксе, као једини извор за покриве трошкова око снабдевања Београда водом сведен на минимум; — то Управа Водовода опомиње све грађане а нарочито оне, који имају дуга из ранијих година да се по мугушту што пре одазову својим обавезама,

них послова, у коме се препоручује офанзива на Југу, јер би она учинила билан утасак на ратоборну струју у Италији.

Међутим странка која је противна офанзивив гледа у нов поход на Србију, нов порез, која би убио и оно мало вере у моћ аустријске војске.

Аскит о акцији

— Борбе у мају и јулу —
— Специјалан извештај —

СОЛУН, 27 апр.

Аскит је изјавио пред неколицином новинара, да се после ступања Италије у акцију имају очекивати решавајуће борбе, махом на руском фронту. Борбе се очекују концем маја и могу трајати најдуже до крај месеца Јуна. Преговори за мир би се имали повести ме. еца Јула!

Сантјаго.

У Буковини

— Ужасна борба —
БУКУРЕШТ, 28 априла.

Јављају из Маворнице.

Између руских и аустро немачких трупа водје се већ два дана огорчена борба, којој у руским војним круговима придају решавајући карактер. Борба је почела 27 у три часа по подне и водила се сву ноћ, под рефлекторском светлошћу до 6 часова изјутра када је мало престала. Затим је око 9 часова опет почела и води се још не престано. На обема странама има огрошних жртава, како у погинулим тако и у рањеницама. Досадашњи ток борбе је веома повољан по Русе, иако аустро немцима стижу нова појачања.

На Галипољу

— Пораз Турака —
СОФИЈА, 28. априла

Из Дедеагача јављају, да је на Галипољском полуострву вођена борба између Турака и Енглеских војника. После крваве борбе која је вљена преко целог дава Енглези су итерали Турке у дивље бегство и на једној и на другој страни имају губитака. Бежбни испред Енглеза Турци су оставили за собом преко 10.000 мртвих и рањених

Борко

Искрцавање Руса

— Специјални извештај —
СОФИЈА, 28 априла.

Из Одесе јављају да се један транспорт руских трупа кренуо из одеск г пристаништа за Тракију.

Руска прноморска флота бомбардовала је 26 ов. месеца босфорска утврђења, да би се истовремено вршило искрцавање руских супоземних трупа око Инијаде. (Јужно од Мидије). Турска ф.ота је била немоћна да ово искрцавање спречи.

Борко.

филијал Максима флајшера и Мајера СКОПЈЕ
Снабдевен је великим избором стакларско порцуланском и фарбарском робом.

127

1—5

Играће карте
ЈОСИФА ГЛАНЦА — JOSEF GLANZ
могу се добити код
БРАЋЕ М. АЛКАЛАЈА
— НИШ —

127

3—5

Извештавам своје сроднике и пријатеље, да ћу моме добром и никад непрежљеном супругу

— Зимирију Радоваковићу
надзорнику хируршког одељења

давати четрдесето-дневни помен у петак 1. маја ове год., у 10 час. пре подне у цркви на новом гробљу.

Ожалашћена супруга АНЂА.

133

1—2

Наш мили и никад непрежљени јединац

— Душан — Мина
преминуо је 10. фебруара т. г. у Битољу као регрут VIII. пука.

И у овој превеликој жалости за изгубљеним јединцем ми овим путем изјављујемо највећу благодарност г. Богољубу Марковићу, члану кварта битољског, који се братски старао за све време боловања милог нам покојника, да би га од опасне болке слао и нама се на услузи нашао за време бављења нашег у Битољу. Нарочито благодаримо г. Богољубу за старање његово око погребња, која је само његовим заузимањем онако величанством био.

Тако исто изјављујемо благодарност битољском окружном протојереју г. Јови З. Поповићу, који је за време сахране чинодејствовао и дирљивим говором у цркви тугу нам за милим покојником у неколико ублажио. Благодарни смо и многобројном грађанству битољском који нам милог покојника до вечне куће испрати. Пожаревац, априла 1915 год.

Ожалашћени родитељи: Светозар и Велика Стојановић и многобројна родбина.

129,3—3